

Projecte de Decret de declaració del Parc Natural de les Muntanyes de Prades.

Aportacions al projecte fetes per Miquel Toldrà Miret, veí d'Ulldemolins i propietari de finques situades dins el nou límit proposat per al Parc Natural de les Muntanyes de Prades.

**A LA DIRECCIÓ GENERAL DE POLÍTIQUES
AMBIENTALS I MEDI NATURAL**

**AL PORTAL DE PARTICIPACIÓ CIUTADANA DE LA GENERALITAT DE
CATALUNYA**

MANIFESTO:

Que havent obert una consulta prèvia a l'elaboració del Projecte de decret de declaració del Parc Natural de les Muntanyes de Prades i d'aprovació del Pla de Protecció del medi natural i del paisatge, amb la finalitat de conèixer l'opinió per part dels interessats, per mitjà d'aquest escrit efectuo les següents aportacions manifestant la meva disconformitat en el projecte.

APORTACIONS:

Primera.- Sobre l'àmbit geogràfic del parc. Afectació als termes municipals d'Ulldemolins i municipis confrontants.

Considero que l'àmbit del parc natural és geogràficament excessiu i que es produeix amb afectació de zones agràries de manera que es menyscaba l'activitat agrària a la zona. Cal recordar que si la zona s'ha mantingut en condicions ambientals correctes també es deu a que l'activitat agrícola ha estat ben adaptada al territori, de manera que aquest projecte incorpora molts termes municipals sencers amb restriccions a l'activitat agrària que en determinarà la seva cada cop més difícil compatibilitat amb el seu exercici amb uns mínims de rendibilitat econòmica i social.

Cal tenir en compte que aquest projecte preveu incorporar al Parc Natural més d'un 47% de la superfície del terme municipal d'Ulldemolins (sense oblidar que aproximadament un altre 45% ja es troba dins del Parc Natural del Montsant).

En altres municipis confrontants aquests percentatges són molt apreciables i la superfície no afecta a parcs en els voltants del municipi són gairebé inexistent.

Més endavant faré aportacions sobre les limitacions imposades a l'activitat agrària segons el projecte, però ja d'inici he de dir que determinen la inviabilitat econòmica de moltes de les explotacions agràries i la impossibilitat de generar noves activitats agrícoles més rendibles.

Així doncs, les limitacions que el Parc Natural del Montserrat ha imposat a l'activitat agrària ens fan considerar que el projecte no està pensant ni per als actuals residents dels municipis ni en l'activitat econòmica que duen a terme.

Segona.- Sobre l'avaluació de l'impacte econòmic negatiu per a l'activitat agrària existent.

En relació a la memòria d'avaluació de l'impacte, és evident que **CAP dels impactes positius previstos amb la implementació del Parc Natural afavoreixen l'activitat agrícola**, de manera que només es preveuen beneficis en àmbits turístics i d'hostaleria (serveis a favor), residualitzant l'activitat agrària i fent-la esdevenir merament paisatgística, en impossibilitar-hi un rendiment econòmic, precisament, a persones que han preservat la zona amb les seves activitats tradicionals agrícoles, ramaderes i forestals.

Es pretén un impacte indirecte en sectors locals (hostaleria, comerç, agroalimentació), sense segregat cap d'aquests aspectes; en l'agroalimentació, i en concret el derivat de l'activitat agrícola a la zona evidentment no rebrà aquest impacte, atès que les mesures establertes només faran que tendir a l'eliminació d'aquesta activitat. En definitiva, s'observa que el projecte de declaració de parc natural només es planteja desenvolupar activitats terciàries i de serveis (bàsicament cap a turistes provinents d'altres zones, que difícilment crearan llocs de treball estables i implantats al territori, ni activitats arrelades a la zona altres que el gaudi del paisatge, passant a esdevenir les persones residents una part del paisatge més).

En aquest sentit, és més realista el document quan estableix que la limitació que suposa la declaració del parc Natural pot suposar un IMPACTE ECONÒMIC NEGATIU, que matisa molt, però que volem ampliar.

La memòria se centra bàsicament en dos tipus de perjudicis relatius a l'activitat agrària i forestal: a) la reducció de l'explotació de fusta i activitats extractives sobre les forests

b) els costos associats a l'adopció de pràctiques més sostenibles.

Sorprenentment, **no s'estudia en la memòria com es pensen compensar aquestes pèrdues de rendiment forestal i agrícola**, ni com els costos associats poden fer inviable l'activitat sense una aportació econòmica que permeti cobrir aquests costos associats i fer rendible o competitiva aquesta activitat agrària. **Tampoc no s'avalua econòmicament l'impacte d'aquests**

costos afegits en un percentatge de l'activitat agrària ni com pot afectar en la pèrdua d'activitat i de competitivitat que pot suposar per als productors agraris afectats.

La memòria pretén exposar que aquest impacte econòmic negatiu es compensaria amb l'increment de vendes locals d'agroalimentació als turistes i visitants. L'experiència ha demostrat que aquesta apreciació és infundada, excessivament optimista, i gens realista, almenys en el que respecta als productes locals, atès que el major cost que es generarà derivat de les mesures que obliga adoptar el pla a la producció agrària no vindran compensades per la imposició d'un sobrepreu en un àmbit com l'agroalimentari on la competitivitat en el preu és molt alta. En aquest sentit, aquest municipi ja ha patit l'experiència de la declaració de Parc Natural del Montsant sobre una bona part del terme municipal i això no ha reportat cap increment de vendes de la producció agrària pròpia ni cap millora o ajut a les finques afectades i sí, en canvi, moltes limitacions en l'activitat agrària en les finques afectades, que han de suportar majors costos i limitacions que les fan menys rendibles econòmicament.

Hem d'insistir al respecte: aquestes limitacions també determinaran la inviabilitat econòmica de moltes de les explotacions inscrites en l'àmbit geogràfic del parc natural i no s'avalua la compensació –no només d'inversions, sinó també de pèrdua de competitivitat- econòmica necessària per a atenuar l'impacte de la declaració de Parc Natural a les explotacions agràries afectades, agreujant no només l'activitat agrària dels titulars de les explotacions sinó a més una pèrdua econòmica evident del seu valor patrimonial, sense que se'n ofereixi cap compensació.

Des d'aquesta perspectiva, es considera que la memòria d'avaluació de l'impacte presenta dades incompletes i dissenya un futur en la zona afectada pel projecte devastador per a les explotacions agràries i per l'activitat econòmica de la cooperativa agrària de la qual en soc soci/a.

Tercera.- Sobre la memòria: Aprofitament i gestió sostenible dels recursos naturals, ús públic i drets privats.

S'observa com la memòria reconeix que l'agricultura tradicional practicada en la zona de l'àmbit "té una relació estreta i sovint positiva amb la conservació de la biodiversitat", i en recomana mantenir aquestes pràctiques sostenibles.

Malgrat això, no es desprèn de la memòria altre interès que mantenir aquesta activitat més que supeditada als interessos paisatgístics i ambientals, obviant la necessitat que les explotacions agràries han de mantenir una mínima rendibilitat per a poder mantenir-se actives. En aquest sentit, no hi ha una avaluació de com mantenir o promoure aquesta activitat agrària "beneficiosa" de manera que el que preveu únicament és mantenir la dinàmica d'abandonament progressiu de les explotacions agràries i de la població agrària i no es procura de cap manera que aquesta producció agrària pugui

coadjuvar a les finalitats ambientals. És a dir, s'observa que l'activitat agrària, als efectes de la declaració de la zona com a parc agrari, no ha de ser objecte de protecció i promoció.

Es reconeix que la superfície cultivable cobreix un 12% de l'espai (superfície major en l'entorn d'Ulldemolins, amb activitat vitícola, oleícola i de fruita seca) i la població dedicada a l'agricultura al municipi voreja el 10%. Tot i que l'activitat agrícola és important en aquests municipis de muntanya, res no es preveu per a la seva protecció i revalorització, i aquesta passivitat en establir mesures que la promoguin només suposarà el progressiu abandonament de l'activitat agrària i pèrdua de valor de les explotacions agràries i de la superfície de les finques agràries situades en l'àmbit del projectat Parc natural.

Com s'ha manifestat, el projecte només contempla l'activitat agrària des d'una perspectiva del suport al medi ambient, gairebé naïf, i en defuig una mirada més global en relació als interessos de mantenir la població activa de la zona que pugui desenvolupar les activitats tradicionals de la comarca i al valor social i econòmic que aporta l'activitat agrària i forestal a l'àmbit geogràfic.

Quarta.- Sobre les directrius d'ordenació i gestió.

En el document relatiu a les directrius d'ordenació i gestió, tot i que encertadament manifesta que l'agricultura que es practica a l'àmbit d'influència és de tipus tradicional i assenyala els efectes positius per al medi ambient, estableix una sèrie de directrius genèriques que no s'observa com el seu trasllat a la realitat poden permetre que aquestes activitats agrícoles puguin seguir desenvolupant-se en termes de rendibilitat econòmica. En aquest sentit no es concreten quines línies d'ajut addicionals o quina puntuació addicional pot aportar a les explotacions que es trobin dins o en l'entorn del parc natural, ni s'observa quins seran els costos que hauran de suportar els titulars d'explotacions agràries ni els condicionants; tampoc s'observa quins criteris es tindran en compte per indemnitzar els danys que sofriran aquestes explotacions derivades de les limitacions establertes (menor productivitat agrària, més limitacions a les construccions auxiliars i a l'activitat agrària, així com a la innovació agrícola, més risc a danys per la fauna salvatge, més limitacions a la protecció d'aquests danys), ni els mecanismes que es volen incentivar per a promoure aquesta teòrica "transició agroecològica" ni els avantatges que poden suposar des d'una perspectiva de rendibilitat de l'activitat agrícola. Tampoc no s'ha acreditat de quina manera "posar en valor la qualitat ambiental afegida dels productes" pot significar un al·licient per al comprador. D'altra banda, no es desenvolupa com la figura dels convenis amb les persones productores podran promoure la comercialització en condicions favorables de la producció desenvolupada pels seus socis.

Addicionalment, no s'observa quin grau de participació ni de control en les

decisiones podran tenir les entitats i les persones afectades per la proposta, de manera que s'observa una profunda administrativització de l'activitat agrícola sense que es promogui ni la participació dels afectats ni la seguretat econòmica i la continuïtat de les explotacions agràries, ni per via de cap programa concret, ni per la via de compensacions a les limitacions en l'activitat agrícola que es determinaran en el cas d'aprovar definitivament el Projecte de Decret.

Cinquena.- Sobre la normativa del Projecte de Decret. Normes.

Com a corol·lari de tot el que s'ha vingut exposant, cal revisar, també, les afectacions més concretes que es produiran a l'activitat agrària i a les quals manifesto la meua disconformitat i oposició, en aquest sentit, procedeix una revisió acurada de la normativa limitadora dels usos agrícoles que s'ha establert als articles 24, 25, 33 a 38, 43, 55 a 58, 65 a 68 del document de normes del Pla de protecció del medi natural.

La implementació d'aquestes normes determinaria, ras i curt, la inviabilitat econòmica de cap explotació agrícola o forestal afectada per l'àmbit del Parc Natural. De fet, les finques afectades quedarien tan limitades quant al seu ús que representen una expropiació dels usos a favor de l'administració pública i les seves finalitats sense cap tipus d'indemnització, i un evident menyscapse per als titulars d'aquestes explotacions.

Passo a desenvolupar els motius de desacord amb totes les limitacions establertes en aquells articles:

Es consideren inconvenients per a l'activitat agrària tota la Subsecció primera (usos agrícoles) de la secció segona (Ús dels recursos naturals).

Les limitacions establertes a l'article 24 entorpeixen les activitats i tradicions agrícoles en les finques afectes, de manera que s'observen mencions inconcretes a la degradació (terme subjectiu) a les limitacions quant al tractament de restes vegetals i en la gestió de l'ús de l'aigua. Tot i que les mesures són compatibles amb l'agricultura tradicional que s'efectua a la zona, determina un clar encariment dels processos i no s'ha acreditat que, per exemple, la senyalització per als filats o la creació d'un sistema per baixar els fils posterior a la poda siguin mesures que millorin la qualitat ambiental, ni tampoc consta que aquests costos addicionals vagin a ser coberts per l'administració.

D'altra banda les limitacions a la gestió de l'ús de l'aigua són ambigües de manera que fa sospitar que aquestes limitacions suposaran un evident encariment o impossibilitat de l'aprofitament de l'aigua per a l'activitat agrària.

És menester recordar que els agricultors són els primers interessats en el manteniment dels marges de vegetació i dels bancals i de les cabanes de pedra seca, però el que no es pot pretendre és que el seu manteniment hagi de córrer a càrrec, exclusivament, de la pagesia, per a l'ús i gaudi paisatgístic,

quan precisament és l'ús turístic el que en farà més degradació.

Més en concret, l'article 1.2. estableix que l'objecte del pla "inclou la zona especial de conservació (ZEC) i la zona d'especial protecció per a les aus (ZEPA) de Muntanyes de Prades (codi ES5140008), integrants de la xarxa Natura 2000". I això no es cert, hi ha zones que s'ha inclòs al projecte i no es troben catalogades així, com els TM de la Pobla de Cérvoles, Juncosa, Cervià i Ulldemolins). En conseqüència, **s'interessa l'exclusió d'aquestes zones del Parc Natural.**

En relació a l'article 7.3.; En aquests tràmits, i en genèric per a les actuacions dins de l'àmbit, representaran una duplicació administrativa de manera que en moltes ocasions les activitats requeriran comunicació, autorització o llicència de diverses administracions, en contra dels criteris de simplificació administrativa, alentint el procés de manera que hi haurà una comunicació a agricultura i una altra a l'òrgan gestor del parc, molt possiblement amb criteris contradictoris o més restrictius per a l'activitat agrària.

L'article 13 estableix uns límits d'immissió sonora que impediran l'exercici d'activitats agronòmiques que superen aquests límits de decibels (treball amb picadores o trituradores, atomitzador, tales forestals, retroexcavadora) que es troben per sobre d'aquests valors i que faran incompatible la seva realització. S'ha de possibilitar l'activitat agrària a la zona i establir una excepció d'aquests límits per a l'activitat agrària i forestal, altrament s'impossibilita aquesta activitat.

D'altra banda, la manifestació genèrica establerta a l'article 15 de la normativa, no és cert que només s'estableixin les limitacions urbanístiques aplicables al sòl no urbanitzable, sinó que a més, s'estableixen totes aquelles altres de la qualificació de parc natural, sense que quedi clara quina normativa urbanística serà aplicable i com s'establiran les limitacions a les construccions i usos agraris per ambdues vies, fins a fer impossibles les activitats.

En l'article 16.2.e. hi veig un exemple de normativització limitativa en la mesura que prohibeix els centres, parcs o plantes de producció d'energia, les estacions de transformació i distribució d'energia elèctrica i els centres d'emmagatzematge i distribució de combustibles fòssils, permetent les instal·lacions mínimes necessàries de producció d'energies renovables per abastir edificacions o poblacions a l'entorn proper de l'espai en absència justificada d'alternatives fora del seu àmbit.

El que és evident és que aquestes instal·lacions de producció d'energia renovable han de poder integrar-se a la xarxa per poder vendre els excedents, si n'hi ha de producció elèctrica i rebre'n en el cas de mancança.

L'article 25 (Hivernacles agrícoles) determina la gairebé impossibilitat de poder generar-ne de nous i en condicions de desenvolupar-hi cap activitat agrícola, per la qual manifesto el meu desacord al respecte, i s'ha d'eliminar.

L'experiència viscuda en la gestió dels usos agrícoles en el Parc Natural del Montsant és suficientment reveladora de la limitació excessiva en el

desenvolupament de l'activitat agrària, que impedeix fer basses, limita la gestió correcta de l'aigua, i anul·la les possibilitats de desenvolupar l'activitat agrària amb normalitat, amb un control administratiu excessiu que impedeix, fins i tot, establir mesures de protecció als danys generats per la fauna salvatge o a les persones que exerceixen el turisme de manera abusiva sobre terrenys privats.

En relació a l'article 30, s'indica que sols s'admet la reforestació amb espècies forestals nobles sobre el 1% de la superfície de la finca fins a un màxim d'una Ha i amb accés a la xarxa viària existent. Això fa totalment inviable les reforestacions amb conreus d'aprofitament per fusta, de manera que redueix l'activitat forestal a límits excessius i serà una activitat exclosa i "es permet la plantació d'espècies no invasores en terreny agrícola, de manera que s'interpreta agrícola restrictivament com aquelles que han tingut usos agrícoles des de 1957 (ortofotos) passa a tenir consideració d'impossibilitar aquesta activitat en moltes de les finques que eren forestals, reduint al no res la seva possibilitat d'explotació econòmica. Gairebé resulta millor l'expropiació en no deixar-ne cap ús econòmic.

L'article 32 impedeix la sol·licitud de rompudes forestal fins i tot en zones que eren agràries i que s'han perdut, dificultant-ne la seva acreditació només per imatges aèries i a més han de complir amb el requisit d'accés a una distància menor de 20 metres. Això determina la denegació de gairebé totes les sol·licituds de rompuda, impedeix les ampliacions i modificacions de finques i la creació de superfícies agrícoles cultivables.

D'altra banda, l'òrgan gestor de l'espai acredita una mancança evident en la participació dels titulars de les finques i altres interessats, de manera que el sistema de vot sempre deixa la majoria a l'Administració Pública. Això és particularment contradictori amb el fet que el 81,6% de les terres afectes pel Pla són en mans privades. De fet, encobreix una expropiació dels usos del parc a favor del servei públic sense que s'indemnitzi els afectats i on passen a ser, a més, comparses en la gestió del parc.

Es manifesta el desacord amb la subsecció setena (Aprofitaments d'aigua) i l'article 43, en la mesura que estableix limitacions a l'aprofitament d'aigua superficial i subterrània atès que fa inviable el seu ús i conservació per a activitats agràries. Alternativament, s'encareixen els requisits i a més, vindran determinats pels acords de l'òrgan gestor per a la revocació i clausura d'aprofitaments d'aigua sense que constin clarament els motius per a tal declaració. L'experiència ha acreditat que aquesta limitació determina la gairebé impossibilitat de gestió correcta de l'aigua per a les explotacions agràries dins dels parcs naturals. L'article 43.5. és absolutament revelador de les traves a un mínim ús de l'aigua que s'imposen amb el decret, amb una tortuosa redacció: "L'òrgan gestor, en col·laboració amb el departament competent en matèria de gestió de l'aigua, pot promoure la regularització, la revocació o la clausura dels aprofitaments d'aigua per garantir les condicions a què fan referència els apartats 1 i 2 de forma justificada a partir de dades contrastades. En aquest sentit, per garantir en tot moment el cabal ecològic,

d'acord amb la legislació i normativa vigent en matèria d'aigües, aquest condicionant de possible revocació total o parcial de l'aprofitament ha de ser inclòs en la concessió de nous aprofitaments. L'òrgan gestor ha de comunicar els ajuntaments les gestions que es facin en aquest sentit..”

Pel que fa a la realització d'obres (article 55), és evident que la finalitat del parc –sembla ser eminentment turística, com acredita el “minimitzar l'afecció a vistes panoràmiques” i “cercar l'adaptació visual a l'entorn immediat”- es confronta amb el desenvolupament d'infraestructures agràries fins al punt d'impossibilitar-les i on deixen un àmbit de discrecionalitat a l'administració molt ampli per poder refusar projectes que s'adaptin al medi. Acredita que només s'està acceptant una agricultura paisatgística i totalment desvinculada d'un mínim criteri de rendibilitat de l'explotació agrària.

Pel que fa a l'article 56, si bé es correcte tècnicament, no estableix de quina manera es procurarà que el sobrepreu que determinin els filtres biològics o altres sistemes de depuració d'aigua siguin viables econòmicament sigui compensat econòmicament.

Altrament les limitacions a la construcció dels articles 57 a 65 imposen condicions molt feixugues que determinaran la impossibilitat de creixement d'explotacions agràries disperses; en aquest sentit les limitacions imposades a l'article 58.2. són excessives.

L'article 57.3. determina la impossibilitat de –en la reconstrucció de finques en estat ruïnós o malmeses, construir de nou o desmuntar per construir de nou, de manera que serà impossible establir sistemes d'estanqueïtat de les murades ni tan sols amb respecte de les formes volumètriques tradicionals o la utilització de tècniques constructives actuals que són ecològicament sostenibles. En definitiva, es dificulta enormement la recuperació del patrimoni arquitectònic dins del parc.

En relació a l'article 58; les limitacions a les construccions agrícoles a un màxim de 600 metres quadrats de sostre impossibiliten, ras i curt, l'exercici de qualsevol activitat agrària (magatzems) o ramadera (les granges actualment no poden ser inferiors a 800 m², o crear cellers de finca d'una mínima dimensió. En el cas de les granges extensives o semi-intensives, estableixen una dimensió màxima de 100 metres quadrats, per la qual cosa s'observa la impossibilitat en efectuar cap activitat ramadera.

L'article 59 estableix determinades exigències en relació a les finques que es rehabiliten o aquelles de nova construcció, com integrar espais de nidificació, però no estableixen cap tipus d'ajut per cobrir aquesta despesa econòmica addicional.

Pel que fa a les tanques, la limitació al tancament de finques resulta absolutament excessiva i intolerable. És ben conegut com les tanques protegeixen dels danys de la fauna salvatge i en aquest sentit, si no es pot

salvaguardar l'activitat agrària, tampoc no s'estableix quin sistema eficaç de rescabament dels danys es podrà determinar. En concret s'estableix que les tanques han de permetre el pas de la fauna salvatge a través.

Per tant es mostra desacord amb l'article 66, atès el greu perjudici que suposa per a l'activitat agrària.

Igualment l'article 67, impossibilita la realització de basses o dipòsits d'aigua en condicions econòmicament viables i no es determina quins ajuts hi haurà per a efectuar-los.

L'article 65 impossibilita el desenvolupament de l'activitat agrària: no permet l'entrada de camions per recollir el fruit, ni màquines veremadores, ni camions per poder aportar fems, i n'incrementa l'impacte de costos de producció fins a fer inviable l'activitat. A la vegada hauria d'admetre en tots els casos "els eixamplaments en punts concrets per permetre el pas de dos vehicles, i la correcció de revolts, s'entenen com actuacions de millora, i no d'ampliació, de les pistes i camins forestals".

No es permet la pavimentació o asfaltat dels camins per millorar l'accessibilitat "La pavimentació només es permet quan les pistes i camins són de caràcter permanent i en aquells trams en què estigui plenament justificat per les necessitats de conservació del ferm, seguretat dels usuaris i conservació dels valors de l'espai".

Pel que fa a la creació de nous camins o vials, fins i tot els temporals per una extracció de fusta, contemplats al Pla d'Orientació Forestal, que haurà promogut i pagat el sol·licitant, a més necessitarà l'informe corresponent de l'òrgan gestor. Aquest fet produeix una major burocràcia administrativa, amb taxes associades i una demora en el temps per a obtenir les corresponents llicències.

Art. 66.- Els tancaments de finques sols s'admeten per bioseguretat i per danys de fauna. Es regula el tipus de vallat, essent prohibit la malla metàl·lica no ramadera (mallasso). No es permeten els tancats amb funció cinegètica (diferent obertura en funció de l'alçada). A la vegada les tanques han de permetre; el pas de fauna salvatge, alçada màxima de 2 m. La tanca s'ha de retirar un cop finalitzi l'activitat o la finalitat per la que es va col·locar.

Art. 67.- Les basses d'aigua han d'estar integrades paisatgísticament al medi i preferentment cobertes. En tots els casos han de disposar d'un sistema de sortida de la fauna del seu interior. Aquestes dues exigències poden ser molt laxes o molt restrictives, i en el segon cas tenen implícit un important sobre cost, junt amb el fet que precisen de la preceptiva autorització.

Art. 68.- La concentració parcel·laria que es comenta vindrà imposada de forma natural i no arran d'una actuació de les administracions. Tot i així, si fos el cas, s'hauria d'actuar a igual nivell la concentració parcel·laria i els condicionants ambientals, i no supeditar la primera a la segona com esmenta el redactat.

Dins la millora de les finques agrícoles, no es permet l'actuació a menys de 20 m de les lleres dels cursos d'aigua, tampoc es permet eliminar les parets i murs de pedra seca, les barraques o petites construccions de pedra seca. No es permeten talussos superiors a 2 m, aquest fet condiciona moltes zones de conreu, atès que hi ha molts talussos o ribassos que puntualment superen aquesta alçada.

El conreu en talussos no es permet sense presència de vegetació, de manera que s'exigeix el manteniment d'una capa herbàcia constant. Això impedeix la utilització d'herbicides. Aquest fet condiciona totalment determinats cultius com el d'avellaner, fa disparar els costos de producció i provoca una disminució de la collita motivada per la competència per l'aigua entre la vegetació i el cultiu.

Es permet el reg de suport però en cap cas pot suposar un canvi substancial de la tipologia de conreu existent ni la pèrdua de l'hàbitat del conreu propi de secà. En resum, que indica que es pot regar amb dotació de suport, mai una dotació superior, i sols per mantenir el cultiu preexistent en la zona. Aquest fet condiciona totalment el futur del sector, atès que no es permet regar en dotacions superiors a les del reg de suport ni tampoc es permet introduir nous cultius a la zona. Aquest punt s'ha de modificar totalment el seu redactat o eliminar-lo, o simplement, excloure de la zona del Parc la totalitat de les zones de conreu actual i futures.

Art. 87.- No s'admeten les activitats extractives (mineria, graveres, ...). Tampoc s'admet la producció d'energia eòlica ni solar amb finalitats de comercialització. Tampoc els abocadors de deixalles. Tampoc els itineraris o circuits de vehicles motoritzats. S'admet el que hi ha però no de nou o ampliacions més enllà dels 100 m de les actuals instal·lacions.

El punt més important, "Els programes, els plans o els projectes sotmesos als procediments d'avaluació ambiental d'acord amb la normativa sectorial, o a d'altres actes d'autorització administrativa, que afecten aquesta zona, han de justificar que no comprometen la connectivitat ecològica de l'espai amb els espais naturals protegits veïns, principalment dels elements de protecció específica de l'espai". Aquest punt ens indica que per qualsevol tipus d'actuació regulada pel Parc o per la normativa sectorial, requerirà d'un estudi/projecte que haurà de justificar conforme no es compromet la zona de connectivitat. Aquest fet implica una important despesa econòmica, junt amb el pagament de les corresponents taxes que fan disparar i que sigui inassumible econòmicament. A aquest punt cal afegir que en alguns casos es pot requerir la instal·lació de determinades inversions que haurà d'assumir el propi sol·licitant per facilitar aquesta connectivitat.

Disposicions transitòries

Segona.- "Els usos implantats legalment, disconformes a l'ordenació establerta per les normes d'aquest Pla es poden mantenir mentre que siguin compatibles amb el compliment dels objectius de l'espai protegit i de les

condicions exigides per la legislació sobre prevenció i control ambiental de les activitats. En cap cas poden augmentar-ne la intensitat, el volum, l'ocupació del sòl i altres condicions establertes en el seu acte administratiu aprovatori". Si l'activitat es troba legalitzada, tot i no complir amb els requeriments del Parc, no es permet la seva ampliació. Aquest punt afecta dràsticament a les granges, al coto i a les concessions d'aigua amb una dotació superior a la de reg de suport, entre molts d'altres,...

Directives d'Ordenació

Dins la gestió forestal, que per cert representa de l'ordre del 60 % de la superfície i la gran majoria és privada s'indica "Donar suport tècnic per a la sol·licitud i tramitació d'ajuts públics en l'àmbit forestal".

Dins l'agricultura, representant de l'ordre del 12 % de la superfície del Parc, es comenta l'objectiu de potenciar l'agricultura ecològica i "Crear una unitat específica, dins l'equip de gestió del Parc, per a donar suport a la transformació agroecològica i el manteniment del mosaic agroforestal, per executar les directrius esmentades als punts anteriors, en coordinació amb el Departament de la Generalitat competent en agricultura i ramaderia". Manca molta més concreció i s'ha de potenciar que per la totalitat dels ajuts; ja siguin FEAGA, FEADER i FSE, que es traslladen com a Leader, ajuts de contracte global d'explotació (agroambientals i d'inversions), i que es trobin en concurrència competitiva, s'assignarà un 20 % de puntuació addicional per trobar-se la inversió dins l'àmbit del Parc (aquesta proposta s'hauria d'aplicar tan pels municipis inclosos íntegrament al Parc com als de la perifèria, donant major puntuació als micropobles. Paral·lelament s'indica que es vol potenciar l'agricultura ecològica, doncs cal implementar un ajut addicional per la superfície inscrita al CCPAE, addicional a l'ajut que gestiona el DARPA.

Per altra banda, una de les directives socioeconòmiques és "Contribuir a diversificar les economies familiars del sector primari i de serveis. Dins del sector primari, potenciar o promoure empreses especialitzades en la gestió dels recursos naturals, la producció, canalització, venda i promoció de productes agroramaders i l'artesania, potenciant una marca; dins del sector serveis, fomentar activitats relacionades amb els recursos naturals i culturals (turisme rural, serveis de guiatge, activitats de descoberta, patrimoni cultural, recerca), i proporcionar eines TIC o que facilitin l'ús de les xarxes de comunicació. La promoció d'aquestes activitats i productes turístics anirà vinculada a l'estratègia turística de les administracions competents en matèria de turisme que es promou sota les marques turístiques Muntanyes de la Costa Daurada i Catalunya". Dins d'aquest punt i en consonància amb el paràgraf anterior, es proposa d'assignar un increments addicionals d'ajut per aquest tipus d'inversions, si es troben dins l'àmbit del Parc, de manera que si la línia de convocatòria indica un ajut del 40 %, per trobar-se dins l'àmbit del parc pugui ésser del 50 %.

A més, en les directrius amb el sector privat s'indica tenir present que el 81.51 % de la propietat és privada, "Incentius econòmics per a la gestió sostenible i alineada amb els objectius de l'espai. Establir mecanismes de compensació, ajuts i exempcions fiscals per a propietaris que adoptin pràctiques de gestió forestal, agrària i ramadera que contribueixin a la conservació del medi natural" i "Facilitar l'accés a ajuts i subvencions. Millorar l'accés de les persones propietàries de finques als programes de finançament per a actuacions de gestió sostenible, conservació del paisatge i millora d'infraestructures rurals, simplificant tràmits i fomentant la col·laboració amb l'administració". Cal concretar, però com indica la normativa hi haurà molta més burocràcia i alentiment en la tramitació de qualsevol tipus d'actuació, i no sols això sinó que el nivell d'exigència s'incrementa i llavors implica superiors costos d'honoraris tècnics i major quantitat de despesa en taxes administratives de gestió (<https://canalempresa.gencat.cat/ca/tramits-i-formularis/taxes/normativa-sobre-les-taxes-vigents/>) i per exemple l'emissió d'una resolució que determini l'aplicació o no d'una avaluació d'impacte ambiental, que en molts casos serà un requeriment del Parc, presenta una taxa de 2.382'95 €).

Per últim, l'article 68 estableix també moltes limitacions a la millora i actualització de finques agrícoles, així com les limitacions que se'n deriven cap al reg de suport i una limitació en els diferents conreus, de manera que es limita la possibilitat d'una agricultura convencional econòmicament viable i condemnant al conreu tradicional de secà.

D'aquesta manera s'observa com totes les limitacions normatives tendeixen a configurar una agricultura paisatgística incompatible amb qualsevol criteri de rendibilitat de l'explotació agrària, de manera que ja es pot presumir que es desenvoluparan limitacions al tipus de conreu (ja no només que superin el secà amb reg de suport) sinó també en l'admissió de cap altre conreu que no pugui ser el tradicional considerat d'ametller i olivera.

Per tot això,

SOL-LICITO: que tingueu en compte les anteriors aportacions per les quals em mostro oposat al projecte de Decret del Parc Natural de les Muntanyes de Prades.

Ulldemolins, a 24 d'abril de 2025.